

ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ
КАФЕДРА ПІДПРИЄМНИЦТВА І ПРАВА

*II Міжнародна науково-практична
конференція (заочна форма)
«Формування та перспективи розвитку
підприємницьких структур в рамках
інтеграції до європейського простору»*

Полтава 2019

УДК 330.15:334.723

ББК 65.291.5

Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (заочна форма) «Формування та перспективи розвитку підприємницьких структур в рамках інтеграції до європейського простору» – Полтава, 2019. – 715 с.

У матеріалах конференції розглядаються аспекти методології і практики управління господарської діяльності підприємств в рамках інтеграції до європейського простору.

Збірник розрахований на науково-педагогічних працівників, аспірантів, студентів вищих навчальних закладів, фахівців практиків. Матеріали друкуються мовою оригіналів. За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори.

Голова організаційного комітету:

Махмудов Х. З. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії.

Члени організаційного комітету:

Галич О. А. – кандидат економічних наук, доцент, декан факультету економіки та менеджменту Полтавської державної аграрної академії.

Калашник О.В. – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії.

Михайлова О.С. – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії.

Писаренко С.В. – кандидат сільськогосподарських наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії.

Кальян О. С. – кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії.

Мороз С. Е. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії.

ЗМІСТ

<i>Abraham Yulia</i> METHODS OF DETERMINING THE EFFECTIVENESS OF MOTIVATION IN THE ENTERPRISE	20
<i>Lukash S.M.</i> MODERN EDUCATIONAL TECHNOLOGIES IN THE PREPARATION OF ENTREPRENEURS	22
<i>Maistrenko K.Y., Yudicheva O., Samoylenko A.</i> COMMODITY ANALYSIS OF SPICES: CINNAMON	23
<i>Аванесян Г.М.</i> ПРАВОВА ДОКТРИНА ЗОБОВ'ЯЗАННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ	26
<i>Алексеевко А.Р., Чепусенко М.О., Лишенко М.О.</i> ОСНОВНІ МАРКЕТИНГОВІ СТРАТЕГІЇ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ТОВАРУ ТА НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ТОВАРНОЇ ПОЛІТИКИ В ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУРАХ МАЛОГО БІЗНЕСУ	29
<i>Баворовська О. Б., Шегинський І.І., Грень Р.Т.</i> ПРОБЛЕМАТИКА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	32
<i>Баган М.В.</i> КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НАСИЛЛЯ В СІМ'Ї НАД ДІТЬМИ	35
<i>Басова Ю.О., Губа Л.М., Гнітій Н.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ КЛАСИФІКАЦІЇ СУЧАСНОГО АСОРТИМЕНТУ СОСОК-ПУСТУШОК	37
<i>Бендас Ю.</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОПРИБУТКУВАННЯ ПРОДУКЦІЇ ДОВГОСТРОКОВИХ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ ТВАРИННИЦТВА	40
<i>Берлінова Л.В., Кострикіна Н.Ф.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ РЕКВІЗИТІВ МАРКУВАННЯ ІГРАШКИ-БРЯЗКАЛЬЦЯ ТМ «LINDO»	42
<i>Більдій А. В.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ СУБ'ЄКТАМИ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА	46
<i>Більський І.Б.</i> ПИТАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА В ПРИКОРДОННОМУ РАЙОНІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	50
<i>Богдан В.С.</i> ВИКОРИСТАННЯ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ СУЧАСНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ АГРАРНОЇ СФЕРИ	52
<i>Богомазова В.В., Шепель Н.Г.</i> ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	55
<i>Богословська Я. Р.</i> ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ТРУДОВОЇ ЕМІГРАЦІЇ УКРАЇНЦІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	58
<i>Бойко О. С.</i> ОСОБЛИВОСТІ СПИСАННЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ ЗА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ	61

ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

<i>Ніколайчук Л.Г., Григорик О.Г.</i> ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РИНКУ ТА ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ЮВЕЛІРНИХ ВИРОБІВ В УКРАЇНІ	400
<i>Одновол Б. Л.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ДЖЕРЕЛ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА	403
<i>Олійник А. С., Олійник Є.О.</i> УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ВІТЧИЗНЯНИХ АГРОПІДПРИЄМСТВ НА ТЛІ СВІТОВИХ РИНКІВ	405
<i>Олійник Є. О., Штефан Н. П.</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОЇ СФЕРИ	408
<i>Онопрієнко І.М., Савицька К.О.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	410
<i>Орищенко М.М.</i> ПРОБЛЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ПРОЩЕНИХ КРЕДИТІВ В УКРАЇНІ	413
<i>Остапенко Р.М.,</i> ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	416
<i>Осташова В. О., Канцедал Ю. А.,</i> ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	418
<i>Павловська Т. С.</i> ПОТЕНЦІАЛ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	422
<i>Пазуцян А. В.</i> ПОСТУЛАТИ СТРАТЕГІЧНОГО КОНТРОЛІНГУ В УПРАВЛІНСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ ПІДПРИЄМСТВА	425
<i>Палій М. О.</i> КОМЕРЦІЙНА ЛОГІСТИКА	427
<i>Панова Я.Г.</i> ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КЛІНІНГОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	429
<i>Папірник Д.А., Михайлова О.С.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ ЯК СКЛАДОВА УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	431
<i>Педан В.І.</i> ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРОТИДІЮ ЗАКОННІЙ ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА ДАВНІХ ЧАСІВ	433
<i>Пелик Л.В., Пелех Ю.А.</i> БЕЗПЕКА ВИКОРИСТАННЯ ЛЮМІНЕСЦЕНТНИХ ЛАМП	437
<i>Петренко А.П.</i> ОЦІНКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ ЖКГ	438
<i>Пилипенко К.А.</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ	441
<i>Пилипенко К.А., Бурсова Т. О.,</i> ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ В ЕСТОНІЇ	444

Якщо дотримуватися цих рекомендацій, то вже через невеликий проміжок часу підприємство зуміє оптимізувати джерела формування фінансових ресурсів та підвищити фінансову стійкість, а також зберегти позиції на ринку.

Список використаних джерел

1. Чупіс А. В. Оцінка, аналіз, планування фінансового середовища підприємства / А. В. Чупіс. – Суми : Довкілля, 2005. – 368 с.
2. Бланк І. О. Фінансовий менеджмент / І. О. Бланк. – К. : Ельга, 2008. – 722 с.
3. Бойко Є. М. Сучасний стан та проблеми процесу формування фінансових ресурсів підприємства в Україні / Є. М. Бойко // Молодий вчений. – 2016. – № 5. – С. 15-16.
4. Юринець В. Є. Теоретико-ігрова оцінка тенденцій соціально-економічного розвитку держави / В. Є. Юринець // Вісник Львівського університету. Серія : Економіка. – 2005. – Вип. 34. – С. 41–47.
5. Слюсаренко К. В. Проблеми формування та використання фінансових ресурсів підприємств України в сучасних умовах господарювання / К. В. Слюсаренко, С. А. Британ // Молодий вчений. – 2015. – № 5 (20). – С. 84-91.

Олійник А. С.

к.е.н., асистент кафедри менеджменту,

Олійник Є. О.

к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава, Україна

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ВІТЧИЗНЯНИХ АГРОПІДПРИЄМСТВ НА ТЛІ СВІТОВИХ РИНКІВ

Питання забезпечення конкурентоспроможності продукції підприємства в Україні набули стратегічного значення в умовах ринкової економіки і залишаються недостатньо дослідженими з точки зору галузевої специфіки, не розроблено чітких механізмів виходу підприємства на нові глобальніші ринки, не визначено та не обґрунтовано фактори впливу на основні елементи конкурентоспроможності, не обґрунтовано інструментарій оцінки конкурентоспроможності вітчизняних підприємств. Часткове вирішення цих проблем можливе за умови детального аналізу ринків світових ринкових структур [3, с. 312].

Проблема управління конкурентоспроможністю підприємства є однією з вагомих проблем у сучасних умовах розвитку економіки, яка відображається інтеграційними процесами, значною конкуренцією, ліберальними торговельними умовами, підвищеними вимогами до якості продукції [4, с. 10].

Тому однією з найвагоміших задач розвитку аграрних підприємств країни є досягнення конкурентоспроможності сільськогосподарської

продукції на світовому ринку, яка нерозривно взаємопов'язана з ефективним виробничим процесом, забезпеченням необхідної кількості сільськогосподарської продукції та покращенням її якості.

Передовий світовий досвід свідчить, що якість є найважливішою складовою конкурентоспроможності, але водночас, можливості збуту продукції, крім якості, вимірюються значним рядом параметрів, більшість з яких відноситься не тільки до продукції, а й до підприємства, навіть країни.

Слід зазначити, що у США контроль за рівнем конкурентоспроможності продукції підприємства здійснюють на всіх стадіях життєвого циклу продукції, а сам він носить не лише контрольний, але й аналітичний характер. Такий контроль, що називають загальним, є організаційною формою розподілу прав і обов'язків між підрозділами, що пов'язані із забезпеченням конкурентоспроможності продукції підприємства [2, с. 240].

В Японії щодо конкурентоспроможності продукції підприємств склалася зовсім інша ситуація. Раніше там діяла система пірамідального контролю над підприємствами. Після поразки у Другій світовій війні були прийняті норми, подібні до тих, що існують у США. Але японці винайшли новий механізм контролю, який полягає в тому, що контрольний пакетне надається одній компанії у володіння, а розбивається на декілька і обмінюється з іншими [1, с. 292].

Оцінка рівня конкурентного середовища аграрних підприємств України у порівнянні з результатами інших країн є важливим інструментом, який налаштовує підприємства на стратегічний розвиток, а інвесторів на аналіз можливих ризиків та перспективи інвестування. Крім того, це дає змогу з'ясувати ефективність державної політики, виокремити її слабкі сторони та акцентувати увагу на пріоритетні напрямки розвитку.

Отже, аналізуючи механізми управління конкурентоспроможністю агропідприємств деяких провідних країн, слід зазначити, що Україні необхідно переймати світовий досвід управління конкурентоспроможністю, у країн, які уособлюються значно більшими показниками ВВП на душу населення, значними обсягами прямих іноземних інвестицій.

Якщо проаналізувати звіти міжнародних рейтингових агентств, то ми помітимо, що позиція України у рейтингу конкурентоспроможності протягом останніх десятиліть майже не змінюється (Україна займає місця у нижній частині рейтингів). Але треба відзначити прогрес у структурних реформах і створенні ділового клімату, сприятливого для підприємницької діяльності та інвестицій [6, с. 313].

Україна бере участь у Рейтингу IMD-Lausanne з 2007 р. За загальною оцінкою, в період з 2014 р. до 2018 р. країна спустилась по шкалі на 10 позицій, зайнявши 56 місце серед 59 світових країн. У 2018 р. рейтинг України піднявся на 1 позицію у порівнянні з 2017 р. (табл. 1).

Протягом досліджуваного періоду по групі «Інфраструктура» відбулися найменші зміни, а саме: рейтинг країни знизився на 4 сходинки до 51 місця.

Найбільші зміни відбулися по групі «Ефективність бізнесу», де рейтинг України зменшився на 9 позицій до 55 місця. Зміни по групі «Економічні показники» зменшилися на 5 позицій до 48 місця, а по групі «Ефективність державного управління» – на 8 позицій до 56 місця.

Така динаміка України на тлі інших світових країн, свідчить про постійний перехідний характер розвитку конкурентного середовища країни.

Таблиця 1

Позиція України у Щорічному рейтингу глобальної конкурентоспроможності країн світу IMD-Lausanne [7]

Назва складової Рейтингу	Місце України в Рейтингу IMD-Lausanne					2018 р. до 2014 р.	
	Роки					(+: -)	(%)
	2014	2015	2016	2017	2018		
Загальне місце	46 (з 55)	54 (з 55)	56 (з 57)	57 (з 58)	56 (з 59)	10	121,7
Економічні показники	43	50	55	55	48	5	111,6
Ефективність державного управління	48	52	56	56	56	8	116,7
Ефективність бізнесу	46	52	53	54	55	9	119,6
Інфраструктура	47	46	48	41	51	4	108,5

У нинішніх умовах основними шляхами збільшення конкурентоспроможності вітчизняних агропідприємств на світових ринках є [5]:

- поліпшення стандартизації як головного важеля фіксації та підтримання рівня якості сільськогосподарської продукції, зокрема впровадження ефективної системи управління якістю;
- запровадження у виробництво сучасних технологій, новітньої техніки;
- створення умов для покращення розвитку інноваційної діяльності;
- швидка реакція на зміни ринкової кон'юнктури;
- запобігання витоку інтелектуальних кадрів;
- запобігання диспаритету цін;
- відстоювання інтересів українських виробників.

Отже, відповідно даних міжнародних рейтингів, конкурентне середовище нашої країни має такі переваги: значний обсяг ринку, поліпшення інфраструктури, достатній рівень освіти та професійної підготовки, ефективний ринок праці та правовий механізм виконання контрактів, значну правову базу захисту прав кредиторів та позичальників, задовільні ставки митного тарифу. Сприятливими явищем також є покращення інноваційного потенціалу та технологічної готовності, прискорення подання звітності податковим органам та процедура сплати податків, зниження ступеня концентрації ринку, збільшення інтенсивності внутрішньої конкуренції.

Список використаних джерел

1. Бурачек І. В. Конкурентоспроможність продукції підприємств: сутність, методи оцінки та зарубіжний досвід управління // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – №14. – С. 288–295.
2. Господарський кодекс України: офіц. текст за станом на 20 січня 2017 р. – Х. : Одиссей, 2017. – 240 с.
3. Донець Л. Основи підприємництва : [навчальний посібник] / Л. Донець, Н. Романенко. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 320 с.
4. Олійник А. С. Системна характеристика управління конкурентоспроможністю підприємства / А. С. Олійник, Ю. В. Вакуленко, О. Є. Гевленко // Агросвіт. – 2018. – № 18. – С. 10–16.
5. Управління конкурентоспроможністю підприємства [Текст] / С. М. Клименко, О. С. Дуброва, Д. О. Барабась. – К.: КНЕУ, 2006. – 527 с.
6. Червиць І. В. Особливості конкурентного середовища в Україні / І. В. Червиць // Теоретичні та практичні питання економіки. – 2011. – № 26. – С. 313–332.
7. The Global Competitiveness Report. World Economic Forum [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reports.weforum.org/global-competitiveness>.

Олійник Є. О.

к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства

Штефан Н. П.

здобувач вищої освіти СВО «Магістр»

Спеціальності «Економіка»

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава, Україна

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОЇ СФЕРИ

Доцільність дослідження інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств зумовлена посиленням конкурентної боротьби на ринку сільськогосподарської продукції. Практика інновацій свідчить про те, що на їх шляху є ще чимало перепон, які суттєво стримують інноваційний розвиток у державі; це стратегічний напрям для підвищення ефективності функціонування галузей та регіонів. Проте ці кроки вимагають конкретного наповнення, від організації підготовки кадрів до практичної реалізації масштабних інноваційних проектів та програм [1, с. 37].

Ряд принципів питань інноваційного розвитку сільського господарства поки що не визначено, зокрема, механізми стимулювання та державної підтримки інноваційної діяльності, розширення комерційних можливостей фінансування інноваційних розробок і венчурного підприємництва, поглиблення інформаційних та економічних взаємозв'язків